

1
Michał Jarosław murek, lat 26. kawaler. W. (4350)
Aresztowany dnia 23. III. 1940 w Grohobyern w mieszkaniu
własnym przez władze N. K. W. D. pod zarzutem 4330
przynależenia do tajnej organizacji i osadzony w więzieniu
w Grohobyernu. Wieli w której mi osadzili była już
przepelniona aresztowanymi, którzy niedzielni na podłogę.
Po kilku godzinach wzywano mi na badanie, mówiąc
mi o ideji komunistycznej o kulturze Rosji, o dobrobycie
i ładzie. Potem starano się zębym przysnąć się do winy.
mówiono mi że jeżeli prawdę powiem to tylko wysłę
mi na wychowanie do Rosji. Słowa te nie daly żadnego
skutku, wtedy zaczęli mnie zmuszać do przysięgnięcia się
pod groźbą, starano się mnie zalewać duchowo i
moralnie, jednak i to nie pomogło. Po kilkunastu
godzinach wspaniałochono mi o celi. Następnego
dnia zmalartem się znówu na badaniu. Starano
zastorować iroszków skuteczniej szybi. Starano mi
usiąść na nogu taborecikie z wyprostowanymi
nogami ku przodowi, ręce trymowały miły być na
nogach. Wtedy na zapytanie mnie, czy przysięgnę się
do winy, odpowiedz mi dala żadnego wyniku, wtedy
drugu N. K. W.-dristu, który stał za mną wybrać
nogę taborekik, a ja zmalartem się na podłogę,
teraz zaczęto mi kopiec nogami głębie tylko popudło.
Urywali też o bicia drewna rozbitego, który leżało
za piecem przewierony stopieniem. Zarzucano
ze podlega prowadzenie badani uczestniczyło
kilku N. K. W.-dristów, jednak nie uległym
mordercom. Po kilku takich badani przeprowadzono
mi na werny stankę światła, który rzucił się
byłem członkiem organizacji. Wtedy zastorowali

te metody badań jak wspomnieliśmy, ale w takim stopniu
ze później nie widzieliśmy ^{na sobie} plamy siata ludzkiego.
Taki badania przechodziłem w kilka dni, stopniowo
dnia 25. VII. 1940 wymieszano mi do Glijowa widzieliśmy
mi w wagonie, wieżniarka w której było około 70
70 osób w tym 7 kobiet. Południe było bardzo ciężkie,
brak pomiarzenia, małe wyżywienie, który dostawa-
liśmy raz dziennie kametek chleba z resztką mięsa
i trochę wody. Po kilku dniach rozpalił się wyrostek
na krzywiznę brzośki. Ograniczono nam wyjście
po stronę w potrzebę. Jedną z kobiet p. Dymarska
która była w odmiennym stanie prawnym
kilka razy o trochę ciepłą wodę i nie dostała na
tem że jej odmówił lecz jeszcze odwrócił ją w stronę
Glijowa przybyliśmy do Glijowa do więzienia na
Lukianówce, zabrano nas do szpitala więziennego.
Po wyleczeniu nastąpiły ponowne badania lecz już
tutaj postępowali bardziej humanitarnie. W celi
w której siedzieliśmy była przepiękna awantura-
nymi różnej narodowości, przeważnie oskarżony
o nielojalność w stosunku do władz sowieckich.
Śledztwa trwały przez prawie 10 miesięcy, a
dnia 12 maja 1941 grupa 18 osób w tym 3 kobiety
staliśmy przed sądem wojennym. Sąd skazał
na wyrok śmierci

	Serepan Michielski lat 35
	Kurpiej Józef " 32
	Freimund Ferdynand " 30
	Lacine Józef " 30
	Zetanowski Zbigniew " 27

innych skazano na lat 15, 10, 8, 5.
Ja skazany zostaje na lat 5 przymusowych robót
i 3 lata utraty obywatelstwa sowieckiego.

Wspomnieć chce że druga grupa składająca się z
z 24 osób z którą mieliśmy wspólnie oskarżenia
skazano na wyrok śmierci 18 osób. W tym jedna
kobieta, 6 osób na 10 lat przymusowych robót.

4339
Dnia 6. lipca 1941 załadowano nas w wagony
towarowe i wyrzuceni w nieznany nam
kierunku, Podwór było bardzo przykry, brak
pomiarzenia powietrza wody i jedzenia ludzi
zginęli z wygnaniem. Trawię w bardzoym wagonie
zginęło po kilka osób. w jednym wagonie w którym
było 35 osób, zginęło 38 ludzi w powodu braku wody.

Po 10 dniach przybyliśmy do więzienia w Gorkim.

Nawetki mieszkaniowe i wyżywienie było
niej krowy. Spaliśmy na wolnej poradnie.
W więzieniu tym zmarł jeden z moich przyjaciół
Szanek Stepan lat 27. Tutaj przebywałem
do uwolnienia mnie. tj. do dnia 9.12.1941.

Jako wolny ale wynędziłem musiałem wstąpić
w codzienny porządek, schronienie się pod
dachem było pewnego rodzaju przetrwaniem.
Były chwile kiedy musiałem się radzić
podłoga, żebyś spokojnie zjadł. który mi
dokuczał, nie było mi zdobyć ubrania my
braliśmy który mi miałem.

W takich warunkach życie byłam wspaniale
swoim, do dnia mego wstąpienia w nereg.
Wojaka Popkiewo.

J. Michalski